

EN SKETCH FRÅN STEFAN TUNEDAL

Bättre än på femtiotalet
16 jan 2016

[Fler sketcher](#)

Regeringen har kallat till presskonferens på Rosenbad. Vid podiet sitter statsministern, allvarlig. Han tittar i sina papper, kollar ut mot publiken och noterar när finansministern sätter sig bredvid.

Reportrarna sätter sig, kameror klickar och ett förväntansfullt mummel hörs i rummet.

STATSMINISTER

Välkomna till årets första rapport om landets ekonomiska läge. Vi är betydligt lugnare nu än när vi tog över makten för två år sen och vår finansminister ska nu gå igenom de viktigaste siffrorna med er som sannerligen är positiva överlag.

Finansministern slår pappersbunten i skrivbordet och harklar sig.

REPORTER (riktad till statsministern)

Men den senaste rapporten jag läste berättade om kraftiga försämringar, t.ex. med statsskulden?

STATSMINISTER (strängt)

Inga kommentarer om den saken just nu.

Finansministern lyfter upp pappersbunten igen och smäller den i skrivbordet, med mer kraft denna gång.

FINANSMINISTERN

Nå, låt oss börja.

STATSMINISTER (kollar in sin minister)

Jag gjorde det ju.

FINANSMINISTER (tittar tillbaka på statsministern)

Va?

STATSMINISTER (lägger händerna i kors)

Jag gjorde det, började.

FINANSMINISTER (tveksamt)

Ja?

STATSMINISTERN

Fortsätt.

Finansministern lyfter papperbunten igen men statsministern hejdar honom och skakar på huvudet. Finansministern håller kvar papperbunten i händerna.

FINANSMINISTERN

Jag ska nu börja ... nej, eh, ja fortsätta denna presskonferens.

Reportrarna har börjat titta på varandra i sökandet efter en förklaring till denna öppning.

FINANSMINISTER (harklar)

Först arbetslösheten. Den har minskat.

Tystnad råder i väntan på fortsättningen.

FINANSMINISTERN (tittar förtroget mot publiken och fortsätter)

Nu går vi över till statsskulden. Den är 20% lägre.

Flera reportrar räcker upp handen. En av dem väntar inte.

REPORTER (glatt föraktfull)

Vadå minskat? Med hur mycket?

FINANSMINISTER (tittar på statsministern som nickar)

En hel del. Den har minskat en hel del, arbetslösheten.

Mummel i publiken

REPORTER (skrattar till)

En hel del? Vad är det för snack? Har du ingen siffra?

FINANSMINISTER (tittar än en gång på statsministern som nickar bestämt)
Nej, ingen siffra.

Mumlet stiger

REPORTER

Ursäkta men har ni blivit tokiga?

FINANSMINISTER (ler föraktfullt)

Är det en bra fråga att ställa på en presskonferens?

REPORTER

Det här är ingen presskonferens, det här är ett spektakel, så långt i alla fall. Vad är det som pågår?

STATSMINISTER (puffar på finansministern)

Nästa punkt.

FINANSMINISTER (smäller ner pappersbunten i bordsskivan)

Statsskulden är 20% lägre.

Upprörd stämning i lokalen

REPORTER (ser sig omkring och skrattar)

Lägre än vad? Lägre än Spaniens statsskuld eller?

STATSMINISTERN (strängt)

Det där var onödigt. Försök hålla er till relevanta frågor.

REPORTER

Ok, här är en relevant fråga: varför vägrar ni ge oss fakta?

FINANSMINISTER (klappar på pappersbunten)

Det är fakta. Det står skrivet här.

REPORTER (himlar med ögonen)

Jag har inte fått den där rapporten.

FLERA REPORTRAR

Inte jag heller!

STATSMINISTER (myndigt)

Rapporten är sekretessbelagd, därför har ingen fått den. Men jag tycker vi avviker från ämnet. Det viktiga med den här presskonferensen och den här rapporten är att vi har en oerhört positiv utveckling.

Rummet har nu blivit tystare. Reportrarna har börjat texta på sina telefoner medan några ringer upp sina redaktioner. Stämningen är förvirrad men reportrarna har insett att något ovanligt har hänt med regeringen.

REPORTER (tålmodigt)

Ok, jag fattar inte vad som pågår men bara av ren nyfikenhet: Du säger att utvecklingen är positiv, hur positiv? Har du några siffror?

Ministrarna pausar en stund medan de viskar till varandra. Så nickar de, nöjda.

STATSMINISTER (ler brett, triumferande)

Utvecklingen under det senaste året är bättre än på hela femtiotalet!

Deltagarna tittar häpet på statsministerns strålande ansikte.

REPORTER (skrattar)

Jaha? Ja, det var ju en siffra förstås.

STATSMINISTER (Lyser)

Just det! Skriv om det, bättre än på femtiotalet. Slut med de dystra rapporterna. Nu kör vi på en helt nyasfalterad väg, utan farthinder. Vi susar fram! Skriv om det. Pensionärerna och alla andra behöver positiva besked.

REPORTER (tvekar om hon ska ställa frågan)

Detta ni gör här, att ni inte rapporterar några fakta, hur tänker ni? Vad ligger bakom ert tillvägagångssätt?

STATSMINISTER (känner medgång)

Vi arbetar efter need to know-principen nu. Det är ...

FINANSMINISTERN (vill också ha en del av strålglansen)

Vad man behöver veta-principen.

Reportrarna är villrådiga

REPORTER (försiktigt)

Need to know? Vad ligger bakom det beslutet?

STATSMINISTER (lite allvarligare)

Att regera är ett stort ansvar, som ni kanske förstår. Det är inte som att slött rapportera nyheter, och ni har, det kan ni gärna erkänna, inte direkt rapporterat de glada nyheterna. Ni har gottat er i all möjlig smörja och rapporterat det till det svenska folket som nu svälter efter lite positiv anda.

REPORTER

Kan du ge nåt exempel på den där smörjan du talar om?

STATSMINISTER (besviken på reportrar)

Visst. När jag t.ex. sparkade vår skolminister, då skrev ni om det.

REPORTER

Så du tycker vi skulle undvikit den? Samma sak när du sparkade försvarsministern kanske? Och när Justitieministern fick gå?

STATSMINISTER

Ja. Ni behöver fokusera på det positiva. Om en person får gå då innebär det ju en massa goda saker, t.ex. att en ny får tillträda.

Tystnad i salen, förutom alla reportrar som i sina mobiler viskar med redaktioner.

REPORTER (talar långsamt)

Så ni har tagit ett beslut om det här, att inte berätta några fakta om t.ex. arbetslösheten? Hur är det med myndigheter, har de också fått order om att undanhålla t.ex. siffror?

STATSMINISTERN (belåtet)

Självklart. Deras arbetsgivare är ju regeringen. Här drar vi åt samma håll allihop!

Under tiden har finansministern börjat se alltmer oroad ut.

STATSMINISTER (nöjd)

Så kom ihåg det, Sverige går bättre än nånsin.

Han börjar plocka med sina saker som för att avsluta

REPORTER (medveten om statsministerns galenskap)

En fråga: du säger att det går bättre än på femtiotalet. Går det mycket bättre?

STATSMINISTER (sträcker upp händerna och skakar dem i seger)

Det går dubbelt så bra!

REPORTER

Dubbelt? Hur menar du?

STATSMINISTERN (pumpar med händerna över huvudet)

Det beror på vilket område, men allt går minst dubbelt så bra! Inom vissa områden tiodubbelt!

REPORTER

Kan du nämna nåt område som går tiodubbelt bättre?

STATSMINISTERN (stirrar vansinnigt)

Hundarna!

REPORTER (känner obehag)

Hundar?

STATSMINISTER (svajar fram och tillbaka som i dans)

Ja! Hundarna är tio gånger bättre nu än på femtiotalet! På femtiotalet var hundarna inte bra.

Statsministern vänder sig mot finansministern som ryggar tillbaka

STATSMINISTERN

Du Sven, berätta om din hund!

Finansministern plockar med sina papper och ställer sig upp

FINANSMINISTER (beslutsam)

Nej, Mårten, jag tänker inte berätta om min hund, och dessutom vill jag inte jobba med dig längre. Orkar inte med dig mer.

Finansministern lämnar bordet och rummet. Statsministern tittar långt efter honom och vänder sig sedan mot reporterna. Han stirrar vilt på dem.

STATSMINISTER (står upp)

Ok, då berättar jag. Ni verkar vara bra folk allihop som kan förstå sånt här med hundar. Hans hund alltså, den kan prata! Det låter ta mig fan som riktiga ord! Och så kan den stå på bakbenen! Skulle vilja se den hund som kunde göra det på femtiotalet! Va!? Va!?

Statsministern försöker nu härma hur finansministerns hund låter. Ingen säger något utan tittar på honom.

Två vaktmästare går fram till honom och leder honom ut medan han fortsätter härma hunden.

Slut